

DZIENNIK

ZARZĄDU

Redakcja i administracja
Plac Wolności 1.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 1—2 po południu.

Prenumerata: Kwartałnia . Mk. 90.—
Miesięcznie . „ 30.—

M. ŁODZI

Ogłoszenie: Wiersz nonparelowy (cztery szpalty na stronie) Mk. 6.— Przed tekstem Mk. 15.— za wiersz (dwie szpalty na stronie). Drobnie 1 marka za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie mk. 10.—

Cena egzemplarza 10 Marek

Nr 1. (64.)

Łódź, wtorek, 4 stycznia 1921 r.

Rok III.

Łódź dnia 31 grudnia 1920 roku.

Wojna, którą przeżył nasz młody organizm państwowy, odbiła się w fatalny sposób prawie na wszystkich gałęziach życia społecznego, państwa. Jednakże najbardziej destrukcyjny wpływ wielkiego kataklizmu dał się odczuć w dziedzinie życia gospodarczego.

Wynikiem tego jest ciężkie położenie miast pod względem aprowizacyjnym i finansowym.

Ustawa aprowizacyjna przeszła w życie wbrew podstawowym interesom miast. Nieustalenie cen maksymalnych u producentów spowodowało szaloną wprost drożyznę i nędzę wśród szerokich warstw ludności. Bezpośredni skutek tego zjawiska — brak odporności organizmów doprowadził do rozpanoszenia się chorób i epidemij.

Jako echo nieustalenia cen i nie wprowadzenia sekwestru na ziemio-plody — po miastach szaleje orgja paskarstwa.

Pod względem zaś finansowym wylania się dążność do centralizacji i biurokratyzowania spraw skarbowych i podatkowych. Niedostateczne przepisy w sprawie podatków gmin miejskich dopełniają szalę anarchji w stosunkach finansowych. Nowe projekty finansowe miast ze względów „zasadniczych“ bywają bądź odrzucane, bądź tułają się miesiącami po kancelarych ministerjalnych i gdy wracają do władz miejskich są przeważnie już niezastosowalne.

Krępowanie inicjatywy podatkowej miast i uniemożliwienie wykorzystania przez samorządy lokalnych źródeł podatkowych zmusza miasta do zaciągania wielkich pożyczek u rządu, w związku z czym bezustannie wzrasta deficyt państwowy.

Wpadamy w błędne koło, gdyż wraz z wzrostem deficytu państwowego obniża się kurs naszej waluty, i wytrwarza niemożność sprowadzania różnych niezbędnych artykułów z zagranicy.

Wpływ gospodarki państwowej odbija się ujemnie na całokształcie stosunków gospodarczych miast. Szalony kryzys opałowy, który zabija dopiero co uruchomiony przemysł, niedomagania komunikacyjne, brak wagonów dołączają się do anarchizacji naszego życia społecznego.

Praca samorządowa w takich warunkach jest nader ciężka.

Magistrat miasta Łodzi, postanowił sobie wyraźne cele działalności, w kierunku uspołecznienia i demokratyzacji życia samorządowego oraz zagojenia ran, które długoletnia wojna krajowi zadała.

W myśl tych postulatów Zarząd miasta Łodzi rozwinął żywą działalność we wszystkich kierunkach życia społecznego. Z jednej strony czynił wszystkie możliwe wysiłki, w celu złagodzenia kryzysu aprowizacyjnego, z drugiej zaś, aczkolwiek przekraczało to zakres jego kompetencji, rozpoczęła szereg reform w kierunku podniesienia życia kulturalno-oświatowego szerokich mas ludności.

Miasto w przeciągu ostatniego roku przeprowadziło zakresłą na szeroką skalę reorganizację wydziałów Magistratu przeprowadziło przymus szkolny, upiększyło ogrody i gościńce szeregiem nowych plantacji, urządziło liczne przedstawienia i koncerty ludowe, popierało w miarę sił wszelkie poczynania w kierunku podniesienia rozwoju miasta.

Ma się rozumieć zaznaczone wyżej trudności stawały i stoją często na przeszkodzie pracy twórczej miasta, jednakże Magistrat walczy z niemi, i dość często z dodatnim skutkiem.

Obecnie gdy wojna, — to źródło wszelkiego zła — została ukończona, pewni własnych sił i energicznej współpracy mieszkańców naszego miasta, spoglądamy z ufnością w przyszłość, wierząc, iż zdołamy wprowadzić w życie liczne reformy, których dotychczas, z powodu ogólnej sytuacji państwowej wprowadzić nie można było.

Tylko wytrwała energiczna praca naszych samorządów zdoła wzmocnić podstawową komórkę, na której się opiera cały byt nowoczesnego państwa.

Anglja jest silna wewnątrznie dzięki potężnemu rozwojowi życia samorządowego. Polska stanie się potęgą gdy rozszerzy zakres kompetencji władz samorządowych.

Z wiarą i otuchą w zwycięstwo zorganizowanej i produkcyjnej pracy witamy Rok Nowy!

Aleksy Rzewski
prezydent m. Łodzi.

Dział Sprawozdawczy

SPRAWOZDANIE

z działalności Rady m. Łodzi za
okres czasu od 1 kwietnia 1919 r.
do 31 marca 1920 r.

Obecna Rada Miejska m. Łodzi, działająca na zasadzie Dekretu o S. M. z dnia 4 lutego 1919 r., wybrana została w dniu 23 lutego 1919 r. na podstawie Ordynacji Wyborczej ogłoszonej drogą Dekretu w dniu 13 grudnia 1918 r. (Dekret o wyborach do rad miejskich na terenie b. Królestwa Kongresowego, wydany przez Naczelnika Państwa Józefa Piłsudskiego w czasie sprawowania godności prezydenta ministrów przez Jędrzeja Moraczewskiego i ministra spraw wewnętrznych przez St. Thu-gutta).

Na zasadzie Ordynacji tej liczba radnych, których wybrać miało m. Łódź, określoną została na 75.

Po ogłoszeniu, w dniu 26 lutego 1919 r., rezultatu wyborów, pierwsza Rada Miejska m. Łodzi, wybrana na podstawie najdemokratyczniejszego prawa wyborczego — powszechnych, równych, tajnych, bez różnicy płci, proporcjonalnych wyborów, zebrała się na posiedzenie organizacyjne w dniu 27 marca 1919 r.

Posiedzenie to prowadził dotychczasowy pierwszy burmistrz m. Łodzi p. inżynier Leopold Skulski; protokołował sekretarz-referent Rady, p. Paweł Rundo.

Zagajając posiedzenie, przewodniczący stwierdził prawomocność jego — wobec przybycia 71 radnych, prawomocność wyborów do Rady Miejskiej — wobec uznania ich w drodze urzędowej, i oznajmił, że

Ustawa Tymczasowa o Samorządzie Miejskim wchodzi w życie z dniem pierwszego organizacyjnego posiedzenia Rady Miejskiej, t. j. z dniem 27 marca r. b.

Po przyjęciu do wiadomości deklaracji poszczególnych frakcyj radzieckich, przystąpiono do wyborów członków Magistratu, ustalenia wysokości ich wynagrodzenia oraz wyboru tymczasowego przewodniczącego Rady Miejskiej — do czasu dokonania wyboru całkowitego Prezydium przez Radę Miejską, w pełnym składzie (art. 12 Dekretu o S. M.).

W wyborach brało udział 69 członków Rady, gdyż frakcje „Bund” i „Poale-Sjon” przez usta swych przedstawicieli oświadczyły, że udziału w wyborach nie przyjmują.

Na zasadzie art. 43 Dekretu o S. M. oraz regulaminu wyborczego dla wyboru ławników z dnia 26 lutego 1919 r., dokonano za pomocą głosowania na listy kandydatów wzgl. absolutną większością głosów wyborów prezydenta, dwóch wiceprezydentów i 7 ławników, w rezultacie czego powołano:

na prezydenta — obywatela Aleksego Rzewskiego, na wiceprezydentów: r. Waclawa Wojewódzkiego i obywatela Izydora Fatersona; na ławników: r. Waclawa Kaffanego, obywatela Jeremjasza Klocmana, obywatela Stefana Kopcińskiego, r. Jana Klimaszewskiego, obywatela Franciszka Koziolkiewicza, obywatela Stefana Macińskiego, obywatela Ludwika Wajsa i r. Alfreda Otto.

Pozatem wybrano na przewodniczącego Rady Miejskiej r. Antoniego Remiszewskiego.

Wybrani przyjęli zaofiarowane im mandaty.

W celu unormowania pracy w Radzie Miejskiej, Komisja Regulamino-Prawna, wyłoniona przez Radę w dniu 1 kwietnia 1919 r., przedewszystkiem zajęła się opracowaniem regulaminów obrad dla Rady Miejskiej i komisji radzieckich, które też z pewnemi zmianami zostały przyjęte

na dwóch posiedzeniach Rady Miejskiej, w dniu 26 i 27 sierpnia 1919 r.

Komisja, wyłoniona przez Prezydium Rady Miejskiej dla wyszukiwania dogodnego pomieszczenia dla siedziby radzieckiej, uznała lokal frontowy po byłym Gimnazjum Żeńskim przy ul. Średniej № 14 odpowiednim dla swych celów. Po przeprowadzeniu właściwych przeróbek, lokal oddany został do dyspozycji Rady Miejskiej. Pierwsze posiedzenie Rady Miejskiej w nowej siedzibie odbyło się w dniu 30 kwietnia 1919 r.

W dniu ogłoszenia wyniku wyborów przez Komisarza Wyborczego lista radnych, podług list i numerów, przedstawiała się, jak następuje:

Lista № 1 zgłoszona przez P.P.S.

1. Pudlarczyk Franciszek,
2. Rapalski Stanisław,
3. Klimaszewski Jan,
4. Gulewski Józef,
5. Kaffanke Wacław,
6. Remiszewski Antoni,
7. Koziolkiewiczówna Adela,
8. Zakrzewski Andrzej,
9. Kiermas Antoni,
10. Ptuciennik Stefan,
11. Luboński Teofil,
12. Bednarek Antoni,
13. Przybylski Wicenty,
14. Danielewicz Józef,
15. Łęcki Atanazy,
16. Dolecki Władysław,
17. Węgierski Jan,
18. Mierzwinski Bolesław,
19. Wilczyński Władysław,
20. Drabarek Maksymilian,
21. Kałużynski Franciszek,
22. Kozanecka Jadwiga,
23. Gertner Karol,
24. Lętowska Eleonora,
25. Zarzycki Franciszek.

Lista № 3 zgłoszona przez Zjednoczenie niemieckich robotników i inteligencji pracującej:

1. Müller Adolf,
2. Otto Alfred,
3. Uta August,
4. Gerhardt August,
5. Fellak Emil,
6. Kropf Henryk.

Lista № 4 zgłoszona przez „Poale-Sjon”:

1. Holenderski Lew,
2. Rozenowajg Dawid,
3. Zylberbogen Józef.

Lista № 5 zgłoszona przez „Żydów-Ortodoksów”:

1. Bialer Szulem vel Salomon,
2. Kapłan Abram Majer,
3. Müntzberg Lejb Jakub,
4. Berman Chil Icek.

Lista № 6 zgłoszona przez Chrześcijańską Demokrację:

1. Adamski Władysław,
2. ks. Albrecht Jan.

Lista № 7 zgłoszona przez Centralny Żydowski Komitet Wyborczy:

1. dr. Braude Markus, 2. dr. Rozenblat Jerzy, 3. Russak Alkon Aleksander, 4. Praszki Gerson, 5. Helman Mozes, 6. Babiacki Ajzyk Edward, 7. Langleben Abram.

Lista № 8 zgłoszona przez Konfederację Zrzeszeń:

1. Wolczyński Józef, 2. Koźmiński Leon, 3. Antczakowski Andrzej, 4. Noworski Jan.

Lista № 9 zgłoszona przez N.Z.R.:

1. Szymański Ludwik, 2. Sadoczyński Kazimierz, 3. Wojewódzki Wacław, 4. Pokorski Błażej, 5. Kern Ludwik, 6. Nowakowski Bolesław, 7. Macińska Stanisława, 8. Jaranowski Franciszek, 9. Kotkowski Bolesław, 10. Swiderski Roman, 11. Wasilewski Tomasz, 12. Surmański Jan, 13. Pietrzycki Józef, 14. Gajewska Marja, 15. Borysławski Cezarjusz, 16. Zawisza Józef.

Lista № 10 zgłoszona przez „Bund“:

1. Lichtenstein Izrael, 2. dr. Margolis Aleksander, 3. Poznański Chaim Lejb, 4. Baumgarten Nuson, 5. Polak Dawid.

Lista № 13 zgłoszona przez Niemiecko-Polską Demokrację:

1. Deryng August.

Lista № 16 zgłoszona przez właścicieli nieruchomości:

1. Pogonowski Józef.

Lista № 18 zgłoszona przez Polski Komitet Wyborczy Bałucki:

1. Włodarski Władysław.

W okresie sprawozdawczym zaszły w składzie osobistym Rady Miejskiej następujące zmiany.

Ustąpili:

Z listy № 1:

1) p. Kaffanke Wacław, 2) p. Klimaszewski Jan — jako wybrani na posiedzeniu w dniu 27 marca 1919 r. na ławników; 3) p. Kiermas Antoni z powodu zgłoszenia rezygnacji w dniu 26 grudnia 1919 r., 4) p. Mierzwiński Bolesław z powodu zgłoszenia rezygnacji w dniu 10-lipca 1919 r.

Na ich miejsce weszli zastępcy: pp. Roman Izdebski, Franciszek Wójciak, Wincenty Sławiński, Tekla Szendelowa.

Z powodu zgłoszenia rezygnacji przez rr. R. Izdebskiego, w dniu 9 września 1919 r. i T. Szendelową w dniu 29 grudnia 1919 r. zostali radnymi następujący z kolei zastępcy z teje listy kandydatów: Józef Marciniak i Teofil Pol.

Z listy № 3.

1) p. Otto Alfred, jako wybrany na posiedzeniu w dniu 27 marca 1919 r. na ławnika; 2) p. Follak Emil z powodu zgłoszenia rezygnacji w dniu 17 marca 1919 r.; 3) p. Müller Adolf z powodu zgłoszenia rezygnacji w dniu 17 listopada 1919 r.

Na ich miejsce weszli zastępcy: pp. Fryderyk Gross, Adolf Sznell i Reinhold Krauze. Wobec zaś zgłoszenia rezygnacji przez r. Adolfa Sznella w dniu 12 stycznia 1920 r. i braku dalszych zastępców z teje listy kandydatów, ugrupowanie zjednoczonych niemieckich robotników i inteligencji pracującej odtąd posiada tylko 5 przedstawicieli w Radzie Miejskiej.

Z listy № 4:

1) p. dr. Rozenwajg Dawid, z powodu zgłoszenia rezygnacji w dniu 26 maja 1919 r.

Na miejsce jego wszedł zastępca z teje listy kandydatów, p. Estera Zynger.

Z listy № 5:

1) p. Bialer Salomon, z powodu zgłoszenia rezygnacji w dniu 12 marca 1919 r.

Na miejsce jego wszedł zastępca p. Szlama Aron Kenigsberg.

Z listy № 6:

1) ks. Albrecht Jan, z powodu zgłoszenia rezygnacji w dniu 24 czerwca 1919 r.

Na miejsce wszedł zastępca z teje listy kandydatów p. Anna Bińkowska.

Z listy № 7:

1) p. Russak Alkon Aleksander, z powodu zgłoszenia rezygnacji w dniu 28 kwietnia 1919 r.

Na miejsce jego wszedł zastępca p. Michał Jarblum.

Z listy № 8.

1) p. Wolczyński Józef z powodu zgłoszenia rezygnacji w dniu 8 kwietnia 1919 r.

Na miejsce jego wszedł zastępca p. Leon Chwałbiński.

Z listy № 9.

1) p. Wojewódzki Wacław, jako wybrany na posiedzeniu w dniu 27 marca 1919 r. na

wiceprezydenta; 2) p. Nowakowski Bolesław, z powodu zgłoszenia rezygnacji w dniu 26 sierpnia 1919 r.; 3) p. Pietrzycki Józef, z powodu zgłoszenia rezygnacji w dniu 26 sierpnia 1919 r.; 4) p. Surmański Jan, z powodu zgłoszenia rezygnacji w dniu 16 grudnia 1919 r.; 5) p. Swiderski Roman, z powodu zgłoszenia rezygnacji w dniu 10 października 1919 r.; 6) p. Nawisza Józef, z powodu zgłoszenia rezygnacji w dniu 27 maja 1919 r.

Na miejsce ich weszli zastępcy: pp. Bolesław Fichna, Ignacy Geppert, Edward Hilszer, Kazimierz Janecki, Juljan Uniszowski, Ludwik Waszkiewicz.

7) Wobec zrzeczenia się mandatu przez p. r. Marję Gajewską w dniu 19 lutego 1919 r., jak również i przez bezpośredniego jej zastępcę p. Józefa Królikowskiego, na miejsce jej wszedł zastępca z tejże listy kandydatów p. Jan Dudziński.

Z listy № 13.

Wobec zrzeczenia się mandatu przez p. Augusta Derynga w dniu 9 września 1919 r., jak również przez jego jedyne go zastępcę p. Hugona Graesera, w dniu 12 września tegoż roku, frakcja Niemiecko-Polskiej Demokracji odąd nie posiada przedstawiciela w Radzie Miejskiej.

Powołano zatem na skutek wyboru do Magistratu 4 radnych z grona zastępców, na skutek złożenia mandatów — 19 radnych, ogółem więc z list zastępców — 23 nowych radnych.

Wskutek zmian powyższych skład Rady Miejskiej w dniu 31 marca 1920 r. był następujący:

Adam Władysław, Antczakowki Andrzej, Babiacki Ajzyk, Edward, Baumgarten Nuson, Bednarek Antoni, Berman Chil Isiek, Bińkowska Anna, Borysławski Cezarjusz, Braude Markus, Chwałbiński Leon, Danielewicz Józef, Dolecki Władysław, Drabarek Maksymilian, Dudziński Jan, Faterson Izzydr Fichna Bolesław, Geppert Ignacy, Gerhardt August, Gertner Karol, Gross Fryderyk, Gulewski Józef, Helman Mozes, Hilszer Edward, Holenderski Lew, Jaranowski Franciszek, Jarblum Michał, Janecki Kazimierz, Kaffanke Wacław, Kałużyński Franciszek, Kaptan Abram Majer, Kenigsberg Szlama Aron, Kern Ludwik, Klocman Jeremjasz, Stefan, Kotkowski Bolesław, Kozanecka Jadwiga, Klimaszewski Jan, Koziółkiewiczówna Adela, Koziółkiewicz Franciszek, Kozmiński Leon, Kropf Henryk, Krauze Reinhold, Langleben

Abram, Lichtenstein Izrael, Luboński Teofil, Łęcki Atanazy, Łętowska Eleonora, Marciniak Józef, Maciński, Stefan, Macińska Stanisława, Margolis Aleksander, Münberg Lejb Jakub, Nowosielski Jan, Otto Alfred, Pluciennik Stefan, Pogonowski Józef, Pol Teofil, Połak Dawid, Pokorski Błażej, Poznański Chaim Lejb, Praszkie Gerson, Przybylski Wincenty, Pufiarz Franciszek, Rapalski Stanisław, Remiszewski Antoni, Rozenblat Jerzy, Rzewski Aleksy, Sadoczyński Kazimierz, Sławiński Wincenty, Szymański Ludwik, Uniszowski Juljan, Uta August, Wajs Ludwik, Wasilewski Tomasz, Waszkiewicz Ludwik, Węgierski Jan, Wilczyński, Władysław, Włodarski Władysław, Wójciak Franciszek, Wojewódzki Wacław, Zakrzewski Andrzej, Zażycki Franciszek, Zylberbogen Józef, Zynger Estera.

Z pośród radnych uczestniczyli w delegacjach i komisjach:

w roku kalendarzowym 1919-ym:

w delegacjach — 64 radnych, w komisjach — 57 radnych;

w roku kalendarzowym 1920-ym:

w delegacjach — 52 radnych, w komisjach — 53, 2-ch radnych nie brało udziału ani w delegacjach, ani w komisjach.

(d. c. n.)

Sprawozdanie Komisji Powszechnego Nauczania za II kwartał roku budżetowego 1920 21

W okresie sprawozdawczym Komisja Powszechnego Nauczania w całym swoim składzie odbyła 3 posiedzenia: pozatem Wydział Wykonawczy Komisji odbył posiedzeń 10.

Prace Komisji polegały głównie na przygotowaniach do kampanji nowego roku szkolnego. Przygotowania te czynić należało w ten sposób aby czerpiąc doświadczenie z ubiegłego roku, uniknąć dostrzeżonych w organizacji wad i błędów, a jednocześnie nowe zarządzenia prowadzić konsekwentnie po linii zasadniczych wytycznych i wiązać z wynikami prac już dokonanych.

Za podstawę nowych zamierzeń służył Komisji plan stopniowego prowadzenia w Łodzi przymusu szkolnego, rozłożonego na trzy lata. Na rok 1920/21 -y przymus obejmuje 5

roczników dziatwy w wieku szkolnym, a mianowicie dzieci 8-io, 9-io, 10-io, 11-o i 12 letnie, t. j. urodzone w latach 1912, 1911, 1910, 1909 i 1908. Należało zatem dokonać w myśl art. 19. Dekretu „O obowiązku szkolnym” rejestracji dzieci i na jej podstawie uzupełnić metrykę szkolną, czyli kataster dzieci w wieku obowiązkowym. Kataster ten prowadzony jest przez kartotekę Biura Powszechnego Nauczania.

Przy dokonywaniu tej pracy uwydatniły się znowu ogromne trudności, z którymi walczyć musi Komisja Powszechnego Nauczania przy wprowadzaniu obowiązku szkolnego w Łodzi. Na przeszkodzie stają: z jednej strony słabe uświadomienie ogółu i brak dostatecznego zrozumienia powagi sprawy powszechnego nauczania, z drugiej zaś niewyrobienie i niewysoka sprawność organizacyjna naszych młodych instytucji państwowych. Zarządzona w dniu 30-ym kwietnia za pośrednictwem Policji Państwowej rejestracja dzieci w wieku szkolnym, zamieszkałych w Łodzi, trwała — miast 10 dni — przeszło pięć miesięcy, tak że w początkach października jeszcze nie została ukończona. Właściciele domów do tego stopnia ociągali się ze składaniem wykazów rejestracyjnych, że Komisja zmuszoną była do stosowania względem nich kar administracyjnych. Jak cierpi przy takim stanie rzeczy sprawa rejestracji dzieci, łatwo zrozumieć. Metryka szkolna winna być dokładnym obrazem faktycznego stanu dziatwy w wieku obowiązkowym na każdy dzień w roku. Tedy od chwili ukończenia masowej rejestracji Biuro Powszechnego Nauczania powinno otrzymać codziennie notowania ruchu dziatwy w Łodzi i w związku z tem wydawać odpowiednie zarządzenia, dzieci przybywające do Łodzi zapisywać natychmiast na naukę do szkół, a w ślad za odjeżdżającymi posyłać zawiadomienia do władz szkolnych odnośnych miejscowości z żądaniem zapisania ich tam na naukę; dzieci przeprowadzające się z Łodzi translokować do szkół

pobliskich i wreszcie wyłączać z metryki szkolnej karty dzieci zmarłych. Tymczasem niedbałe i w najwyższym stopniu dokładne prowadzenie meldunków w Łodzi prawie całkowicie pracę tę uniemożliwia. W dodatku, wobec przeciągnięcia aż na pięć miesięcy masowej rejestracji nie można ustalić terminu, od którego należałoby rozpocząć notowania codziennego ruchu dziatwy.

W zestawieniu wyników rejestracji tegorocznej ze spisem roku ubiegłego, dokonaniem przez nauczycielstwo, stwierdzić należy, że zeszłoroczna rejestracja dokonana była wzdorowo. To też Komisja ciągle jeszcze zestawienia swoje wywodzi z danych ubiegłego roku, a oparte na ich podstawie zarządzenia nie zawodzą. Wychodząc tedy z omawianych zestawień oraz czerpiąc doświadczenie z wyników pracy ubiegłego roku, uwydatnionych w miesięcznych biuletynach statystycznych Komisji, ustalono że liczba dzieci, które będą uczęszczały do szkół powszechnych w 1919-20 — czy to pod przymusem czy też dobrowolnie — wyniesie w cyfrach okrągłych 55.000. Dla tej liczby dzieci, licząc przeciętnie po 50 na oddział, należało uruchomić 1100 oddziałów. Ponieważ w roku ubiegłym były czynne 1004 oddziały, zatem należało otworzyć 100 nowych oddziałów. Komisja przewidywała, że prawdopodobnie zajdzie potrzeba uruchomienia jeszcze kilkunastu oddziałów, wskutek nieuniknionego przechodzenia dzieci ze szkół średnich, które w bieżącym roku szkolnym w znacznym stopniu podwyższyły czesne. O ile wyliczenia Komisji były ścisłe, świadczy biuletyn statystyczny za miesiąc wrzesień: oddziałów czynnych 1115 liczba dziatwy 54.378.— Zapis we wrześniu nie został jeszcze całkowicie ukończony zgłoszenia były nadzwyczaj liczne lecz wydane natychmiast doraźne zarządzenia sprawę nieomal całkowicie uporządkowały. Tak przeprowadzone zarządzenia sprawiły, że już od pierwszych dni września praca w szkołach od-

bywałyby się mogła zupełnie normalnie. Niestety przeszkody natury zewnętrznej wniosły do pracy szkół powszechnych zamęt i opóźniły uregulowanie zajęć na długie tygodnie. Wypadki wojenne, ewakuacja mieszkańców i urzędów z kresów wschodnich spowodowały zajęcie wielu i to najlepszych, najobszerniejszych lokali na potrzeby władz wojskowych. Kilkanaście tysięcy dzieci pozostało bez szkoły i potrzeba było nadzwyczaj mozolnych i uciążliwych zachodów i wielkich wysiłków, aby działwę tę caemi oddziałami czasowo ulokować w innych szkołach. Dopiero korzystna zmiana sytuacji wojennej pozwoliła przystąpić do uporządkowania tej sprawy. Lokale zaczęto stopniowo opróżniać, lecz w tempie bardzo powolnem. Ostatecznego uporządkowania rozlokowania szkół we własnych siedzibach oczekiwać można nie prędzej, niż w listopadzie, lub w początkach grudnia.

Pomimo wymienionych wyżej przeszkód, które przysporzyły Komisji znacznych trudności, cel główny, jakkolwiek z wielkim wysiłkiem, został osiągnięty: dla każdego dziecka w Łodzi jest miejsce w szkole. Jeżeli zdarzają się momenty, że chwilowo w danej dzielnicy miejsca znaleźć trudno, Komisja wydaje odpowiednie zarządzenia i, jeśli zbiera się odpowiednia grupa, otwiera nowe oddziały. W ten sposób Komisja nie może się spotkać z zarzutem, że dzieci pomimo zgłaszania się nie mogą znaleźć miejsca, i dlatego z zupełnym spokojem może przeprowadzać kontrolę zapisu oraz ewentualnie pociągać do odpowiedzialności rodziców za niezapisanie dzieci, Również i kontrolę uczęszczania dzieci na naukę Komisja prowadzić będzie z całą ścisłością, a opieszalych karać. Posiedzenie karne w Komitetach Dzielnicowych postanowiono rozpocząć w październiku dla osądzenia spraw z miesiąca września. Liczbę Komitetów, wobec zwiększenia się ilości oddziałów, po-

stanowiono powiększyć do 15-tu. W dokonany nowym podziale miasta na 15 dzielnic wypadło od 60 do 80 oddziałów szkolnych i od 8 do 13 szkół na Komitet. Podział Komitetów pomiędzy członków Komisji Powszechnego Nauczania dokonano w sposób następujący:

Komit. dzieln.	Siedziba.	Komisarz.
I.	ul. Zgierska 116. szkoła powsz. 54	A. Bednarek
II.	ul. Aleksandrowska 45 szkoła powsz. 45.	J. Augustyniak.
III.	ul. Młynarska 2. szkoła powsz. 150.	M. Szenberg.
IV.	ul. Kilińskiego 13, szkoła powsz. 20.	A. Karaźny
V.	ul. Dzielna 27. szkoła powsz. 122.	J. Kozanecka.
VI.	ul. Zachodnia 17. szkoła powsz. 95.	M. Keller.
VII.	ul. Zielona 32. szkoła powsz. 15.	R. Tulin.
VIII.	ul. Pańska 49. szkoła powsz. 13.	J. Unieszowski.
IX.	ul. Rozwadowska 36. szkoła powsz. 19.	W. Koppe.
X.	ul. Czerwona 8. Seminarjum Naucz.	M. Dura.
XI.	ul. Rzgowska 30, szkoła powsz. 70.	S. Jędrych.
XII.	ul. St. Zarzevska 36. szkoła powsz. 27.	St. Pili-chowski.
XIII.	ul. Gubernatorska 3, szkoła powsz. 16.	St. Macińska.
XIV.	ul. Rokicińska 53. Woj. Urząd Zdrowia	dr. St. Skalski.
XV.	ul. Sienkiewicza 44. Gimnazjum Miejskie.	L. Star-kiewicz.

Organizacyjne posiedzenia Komitetów Dzielnicowych postanowiono odbyć w pierwszej połowie paździer-

nika. Znając wielkie i nadzwyczaj dodatnie wyniki pracy Komitetów, zawdzięczając którym Komisja w ciągu niespełna roku zdołała osiągnąć popularyzowanie w społeczeństwie idei powszechnego nauczania i przepisów o obowiązku szkolnym postanowiono moment pierwszego zetknięcia się w bieżącym roku członków Komisji z kierownikami szkół i przedstawicielami zespołów rodzicielskich wykorzystać dla celów propagowania organizacji samopomocy szkolnych. Pomoc bezpłatna, udzielana najbiedniejszej dźwiatwie szkolnej przez miasto i Państwo, nie może być w chwili obecnej wystarczającą. Dla zapewnienia dźwiatwie możności wypełnienia obowiązku szkolnego konieczna jest pomoc daleko szersza. Rodzice dzieci bardzo często zgłaszają w komisji dezyderaty, że pragnęliby częstokroć zakupić niezbędne rzeczy dźwiatwie, lecz po cenach przystępnych. Ceny w handlu tak zwanym „wolnym“ są dla nich niedostępne. W szkołach organizują się bądź już dawniej zostały zorganizowane samopomocy szkolne, lecz w pojedynkę, pomimo chęci, nie mogą odnaleźć źródeł tańszego zakupu. W tym względzie Komisja postanowiła przyjść z pomocą ogółowi rodziców dzieci szkolnych, poszczególnie usiłowania skoordynować, zespolić i utworzyć wspólną składnicę, która zaopatrywałaby lokalnie samopomocy szkolne w artykuły, niezbędne dla dźwiatwy.— Oczywiście akcja ta podejmowana będzie zupełnie niezależnie od bezpłatnego zaopatrywania najuboższej dźwiatwy czy to w Przedmioty szkolnego użytku, czy też w odzież i obuwie. Sprawie tej będzie można nadać bieg po zorganizowaniu Komitetów Dzielnicowych i skompletowaniu wykazu przedstawicieli poszczególnych zespołów rodzicielskich.

Organizację poszczególnych dźwiatłów pracy Komisji naogół pozostawiono bez poważniejszych zmian. Zasadniczą zmianę Komisja wpro-

wadzi dopiero w roku 1921(22-im, kiedy obowiązkiem szkolnym objęte będą wszystkie dzieci w wieku szkolnym. t. j. wszystkie siedem roczników. Zapis dobrowolny będzie wtedy usunięty całkowicie. W myśl dekretu o obowiązku szkolnym rodzice w pewnym oznaczonym terminie powinni zdecydować się, czy pragną swoje dzieci posyłać do szkół prywatnych czy też uczyć je w domu i zawiadomić o tem Komisję Powszechnego Nauczania. Po tym terminie Komisja przydzieli pozostałe dzieci do szkół powszechnych, rodzicom prześle nakazy zapisowe, a kierownikom szkół wykazy dzieci, które do pozostających pod ich zarządkiem klas zapisane zostały. W ten sposób zostanie skasowany spontaniczny ruch dzieci, który prawie zawsze zgotowywa niespodzianki, częstokroć bardzo przykre. Niektóre szkoły są przepelnione, podczas gdy inne świecą pustkami. Otóż ruch normowany niespodzianki takie usunie. Dzieci otrzymują z góry przeznaczenia do wskazanych szkół. Pozatem dzieci będą przytwierdzone do swoich szkół, których bez ważnych przyczyn porzucać nie będą mogły. Na tej drodze Komisja już w bieżącym roku uczyniła krok pierwszy, opatrując sprawę przenosin dźwiatwy z jednej szkoły do drugiej pewnym rygorem. Ustalone przepisy translokacyjne przyniosły w praktyce doniosłe wyniki: dzieci nie wymykają się z pod kontroli i nie przerzucają się do różnych szkół, co w pewnych wypadkach wskazywało na lekceważenia powagi szkoły

Atoli w kontroli nad zapisami dźwiatwy do szkół Komisja spotyka jeszcze jedną bardzo ważną przeszkodę, usunięcie której przekracza kompetencje Komisji Powszechnego Nauczania. Jest to mianowicie sprawa szkół, nie czyniących zadość obowiązkowi szkolnemu, których w Łodzi istnieje kilkaset. Do chwili obecnej żadna z instytucji szkolnych nie posiada dokładnego spisu tych szkół. Podjęta

w tym kierunku przez Radę Szkolną Okręgową praca nie została ukończona z nieznanym nam przyczyn. Kontrola nad działalnością, uczęszczającą do tych uczelni, nie jest prowadzoną, gdyż Komisja z urzędu i z zasady ignoruje szkoły, niezarejestrowane w spisie czyniących zadość obowiązki szkolnemu. Obwieszczenie Komisji Powszechnego Nauczania, nakazujące przekształcenie tych szkół i podniesienie ich do poziomu szkół powszechnych, napotyka na trudności prawne, wynikające częściowo z braku, częściowo zaś z niezgodnienia odpowiednich przepisów państwowych. Z tego powodu kontrola nad wypełnieniem obowiązku szkolnego przez działalność nie może być całkowitą i Komisja częstokroć kontentować się musi paljatywami w swoich zarządzeniach. A sprawa to ważna i domaga się rychłego uporządkowania.

Sprawy aprowizacyjne.

Protokół

Zebrań Ogólnego Wspólników „Towarzystwo Apropowizacji Miast Polski i Ziemi Wschodnich” spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

W dniu 28 listopada 1920 roku zebrali się w Warszawie w siedzibie spółki przy ul. Hypotecznej № 5, przedstawiciele miast wspólników Towarzystwa.

Po zagajeniu zebrania przez prezesa Zarządu p. Józefa Neumana, Prezydenta m. Lwowa, zebrani jednomyślnie powołali na przewodniczącego p. dr. Piwowara, Prezydenta Dąbrowy, Górniczej. P. dr. Piwowar poprosił do stołu prezydjalnego na asesorów; p. Chema, przedstawiciela m. Lublina i p. Radajewskiego, przedstawiciela m. Kalisza oraz na sekretarza radcę prawnego Towarzystwa adwokata Józefa Polikiera.

Po zatwierdzeniu przez zgromadzenie wspólników proponowanego przez Zarząd porządku dziennego,

przewodniczący udzielił głosu Dyrektorowi Towarzystwa, p. Wyczółkowskiemu, który odczytał dołączone do protokołu sprawozdanie Zarządu Towarzystwa za czas od dnia 1 kwietnia 1920 r. do dnia 1 października 1920 r. wraz z planem działalności na najbliższą przyszłość.—

W dyskusji, która rozwinęła się nad odczytanym sprawozdaniem, zabierali głos pp. Malinowski, Piwowar, Kafanke, Szymański, Baryka, Filipowicz i w konkluzji Zgromadzenie Wspólników jednogłośnie uchwaliło:

1. Zatwierdzić sprawozdanie Zarządu Towarzystwa i projektowany plan działalności na najbliższą przyszłość.—

2. Wyrazić Zarządowi Towarzystwa podziękowanie za dotychczasową działalność.—

3. Wyrazić podziękowanie za okazywanie pomocy finansowej Towarzystwu — Stowarzyszeniu Mechaników Polaków w Ameryce w osobie prezesa p. Gwiazdowskiego i Polskiemu Bankowi Ludowemu w Ameryce w osobie p. Żmijewskiego, oraz

4. Podziękować za sumienną pracę personelowi Towarzystwa.—

W punkcie drugim porządku dziennego dyrektor Wyczółkowski odczytał wszystkie wnioski Zarządu.

Zgromadzenie postanowiło, na wniosek p. Malinowskiego, przedewszystkiem przystąpić do uchwalenia budżetu Towarzystwa.—

Po odczytaniu budżetu przez dyrektora Wyczółkowskiego, Zebranie postanowiło budżety według projektu Zarządu, dołączonego do protokołu niniejszego, zatwierdzić w całości, ze zmianą odnośnie pozycji 1 budżetu od dn. 1 listopada do dn. 31 grudnia 1920 r.

Zebranie postanowiło zwrócić się za pośrednictwem Zarządu i łącznie z Zarządem Związku Miast do właściwych władz o ułatwienie członkom Towarzystwa przejazdów koleją w sprawach Towarzystwa oraz otrzymania pomieszczeń w Warszawie dla tychże przedstawicieli wspólników Towarzystwa.—

Zebranie postanowiło podwyższyć budżet na 1920 rok o sumę Mk. 150.000.— na święteczne dla pracowników na 1920 r. (pozycja 13 budżetu) oraz w pozycji № 12 budżetu na 1921 r. przewidzianą sumę 102,000 marek — do wysokości 302,000 marek na podróże i różne nieprzewidziane.—

Odnosnie drugiej grupy wniosków Zarządu: stosunku do Rządu uzasadnienie podał p. Baryka.—

Po dyskusji, w której zabierali głos pp. Michalski, Rzewski, i inni, Zgromadzenie uchwaliło zaakceptować wnioski Zarządu z dopełnieniem ich wskazaniem Rządowi na:

a) konieczność faktycznego przydziału i dostawy wyznaczonych kontyngensów wszystkim miastom i

b) konieczność wznowienia importu ziemniaków z poznańskiego i obniżenia ceny ich z tejże dzielnicy.

W punkcie wniosków Zarządu, dotyczące kierunku prac Towarzystwa zabrali głos pp. Kafanke, Baryka, Radajewski, poczem zebrani jedno myślnie zatwierdzili wniosek zarządu z modyfikacją, aby Towarzystwo zaopatrywało tylko większe centrale związków spóżywców oraz aby mniejsze kooperatywy były zaopatrywane przez Wydziały Żywnościowe Magistratów.—

Zebrani jedno myślnie przyjęli wniosek Zarządu w sprawie stosunku do wszystkich współników.—

Następnie zebrani uchwaliли przyjęcie wniosków p. Malinowskiego: 1) ogólne zebranie przyjmuje do wiadomości, że Zarząd Towarzystwa przygotowuje projekt przeistoczenia Towarzystwa, jako spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, na spółkę akcyjną i przedstawi go na zebraniu następnem, marcowem 1921 roku lub zwoła specjalne zebranie współników Towarzystwa, uprzednio przesyłając współnikom projekt ustawy spółki akcyjnej i tekst potrzebnych uchwał poszczególnych Rad Miejskich, 2) ze względu na brak dewiz zagranicznych Towarzystwo, uznając potrzebę zdobywania środków najpierwszej po-

trzeby na rynkach zagranicznych drogą handlu zamiennego (chodzi tu o szczecinę, pierze, skórki zajęce, kiszki zajęce, kiszki solone, żołądki cielęce, klepki beczkowe, klepki posadzkowe, meble gięte i luksusowe i inne), oraz 3) zwrócić się z odezwą do miast byłego zaboru pruskiego i austriackiego o przystąpienie do Towarzystwa Aprowizacji Miast Polski i Ziemi Wschodnich.—

P. Radajewski postawił postulat, aby miasta starały się zapłacić należności, przypadające od nich Towarzystwu Aprowizacji Miast Polski i Ziemi Wschodnich.—

W sprawie skupu zboża pozakontyngensowego p. Baryka wyjaśnił, że Zarząd ma obietnicę p. Ministra spraw wewnętrznych w przedmiocie udzielenia Towarzystwu prawa dokonywania zakupów charakteru powyższego.—

W sprawie repartycji węgla pan dyrektor Wyczółkowski wyjaśnił, że Towarzystwo czyni zabiegi celem otrzymania repartycji węgla. Uzyskanie tej koncesji usunięte niedomagania, które obecnie, jak to szczególnie stwierdzają przedstawiciele miast, panują przy rozdziale węgla.—

Po dyskusji zebrani jedno myślnie uchwaliли zwrócić się do Rządu z przedstawieniem, że życzeniem miast polskich, jest aby repartycja węgla łącznie ze stroną finansową była przyznana Towarzystwu Aprowizacji Miast Polski i Ziemi Wschodnich.—

Następnie przewodniczący zamknął posiedzenie.—

Wnioski

przedstawione przez Zarząd Towarzystwa Aprowizacji Miast Polski i Ziemi Wschodnich na ogólnem Zebraniu Współników w dniu 28-ym listopada 1920 roku.

Zarząd Towarzystwa proponuje, aby Ogólne Zebranie Współników uchwaliło:

A. W stosunku do Rządu.

Wobec groźnego położenia aprowizacyjnego miast i ośrodków przemysłowych Ogólne Zebranie poleca Zarządowi Towarzystwa wystawić do Rządu z przedstawieniem, wykazującym:

1. Konieczność wprowadzenia całkowitego sekwestru ziemiopłodów na całym obszarze Rzeczypospolitej.

2. Konieczność utrzymania dotychczasowej ceny mąki, pokrywając mogący ewentualnie powstać niedóbr przez należyte opodatkowanie całej ludności państwa.

3. Należyte scentralizowanie działalności aprowizacyjnej Rządu w b. dzielnicy pruskiej i w pozostałych dzielnicach, — oraz

4. Konieczność okazywania wydatnej pomocy Towarzystwu Aprowizacji Miast Polski i Ziemi Wschodnich, jako organowi zaopatrywania miast — zarówno w dziedzinie finansowej jak i przekazywania agend repartycyjnych na potrzeby miast i ośrodków przemysłowych.—

B. W sprawie kierunku prac Towarzystwa.

1. Upoważnić Zarząd do wystąpienia we właściwym momencie do działalności wytwórczej w formie organizowania bądź własnych warsztatów, częściowo własnych, częściowo z udziałem innych organizacji społecznych lub osób prywatnych, bez obowiązku odwoływania się każdorazowo do decyzji zgromadzenia ogólnego.—

2. Upoważnić Zarząd do podejmowania od Rządu agend repartycyjnych i innych w zakresie, zaopatrywania na warunkach, ustalonych po porozumieniu się Rządu z Zarządem Towarzystwa.—

3) Upoważnić Zarząd do podjęcia akcji, celem zaopatrzenia prócz organizacji spożywców, kooperatyw organizacji fabryczno-przemysłowych w niezbędne artykuły na prawach komisowego stosunku.

C. W sprawach stounku do współników.

1) Ogólne Zebranie raczy postanowić:

Stosownie do § 3 umowy spółki z dnia 31/I 1920 r. oraz § 7 dekretu o spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, wykreślić z grona współników miasta: Kowel i Tarnów ze względu na to, że mimo napomnień dotychczas nie wypłaciły udziałów, z pozostawieniem im prawa wstąpienia do Towarzystwa na nowo w razie zapłacenia udziałów i sumy na kapitał obrotowy.

Wezwać wszystkie miasta, które są współnikami Towarzystwa do bezwłocznego wniesienia przewidzianych w umowie udziałów na kapitał obrotowy.

D. W sprawach Organizacyjnych.

1) Zatwierdzić budżety stosownie do projektu Zarządu na czas od dn. 1 listopada do dn. 31 grudnia 1920 r. w ogólnej sumie Mk. 500.000.— z prawem przekroczenia ich o 25% i przenoszenia z pozycji na pozycje.—

2. Upoważnić Zarząd przekroczyć uchwalone, jak wyżej, budżety o sumę niezbędną na pokrycie różnic w placach pensji (§ 1 budżetu), które ewentualnie mogą być konieczne ze względu na podwyżki plac w instytucjach rządowych i komunalnych.—

3) Upoważnić Zarząd do powiększenia organizacji i personelu swoich biur i oddziałów w miarę konieczności i należytego rozwoju pg. preliminarza, przez siebie zatwierdzonego, z obowiązkiem zakomunikowania go i usprawiedliwienia następnie ogólnemu zebraniu.—

4) Upoważnić Zarząd do otwarcia Oddziału Towarzystwa we Lwowie.—

5) Wyznaczyć zebranie następne w marcu 1921 roku.—

— W sprawie aprowizacji miast.

Już w czerwcu b. r. Związek Miast zwrócił się do Sejmu Ustawodawczego z przedstawieniem złego stanu aprowizacji miast, niepomysłnych widoków na urodzaje w roku bieżącym oraz z żądaniem wprowadzenia całkowitego sekwestru ziemio-
plodów i planowego, a sprawiedliwego ich podziału pomiędzy ludność miast i wsi.

Służsze te żądania nie zostały niestety uwzględnione i sytuacja aprowizacyjna miast uległa znacznemu pogorszeniu.

Obecnie wobec ustalenia przez Państwowy Urząd Zbożowy ceny zboża, płaconej producentom, na 700 mk. za centnar metryczny, Zarząd Związku Miast zwrócił się do ministra Aprowizacji i Państwowej Rady Aprowizacyjnej z energicznym protestem przeciwko uwzględnianiu wyłącznie interesów producentów, którym cena ta zapewnia wielkie zyski, natomiast najszerze rzesze konsumentów stawia wobec nowego podniesienia ceny chleba, bezpośrednim skutkiem którego jest już nowa fala drożyzny, strejków i rosnących trudności dla Zarządów Miast. Wobec powyższej jednostronnej polityki aprowizacyjnej Zarząd Związku Miast stwierdza, że polityka ta upośledza mieszkańców miast w stosunku do mieszkańców wsi oraz podtrzymuje i potęguje istniejące między tą ludnością przeciwieństwa.

Wobec powyższego Zarząd Związku Miast w imieniu wszystkich miast polskich zażądał:

1) poddania rewizji wysokości ceny za zboże, ustalonej przez Państwowy Urząd Zbożowy.

2) podniesienia dotychczasowych norm żywnościowych, do wysokości umożliwiającej ludności miejskiej dostateczne odżywienie bez konieczności uciekania się do zapasów paskarskich.

3) regularnej dostawy wyznaczonych dla miast kontygensów środków żywności, pozwalającej na utworzenie przynajmniej dwutygodniow. zapasu.

4) poczynienia miastom ułatwień w aprowidowaniu mieszkańców przez zapewnienie im żądanej ilości towarów i udzielanie zarówno miastom, jak T-wu Aprowizacji Miast niezbędnych na ten cel kredytów.

Zarząd Związku Miast nadmienia, że w zupełności zdaje sobie sprawę z trudności aprowizacyjnych doby obecnej, uważa jednak, że dalsze stosowanie jednostronnej i krzywdzącej dla ludności miast polityki aprowizacyjnej w wyniku swym doprowadzić może do bardzo groźnych społecznie i gospodarczo następstw.

Jednocześnie wobec rozważenia przez Państwową Radę Aprowizacyjną projektu nowej podwyżki cen chleba, spowodowanej koniecznością importowania zboża z Ameryki i Rumunii, którego cena wyniesie o 19 miliardów 800 milionów więcej, niż cena zboża kontygensowego,—Zarząd Związku Miast Polskich na nadzwyczajnym posiedzeniu w dn. 23 listopada r. b. jednomyślnie postanowił zwrócić się do Państwowej Rady Aprowizacyjnej i Ministerstwa Aprowizacji z przedstawieniem, że wobec braku gwarancji dostarczenia ludności miejskiej racji chleba, wystarczającej do normalnego odżywiania się bez konieczności zakupywania chleba po cenach paskarskich, podniesienie obecnej ceny chleba z uwagi na groźne konsekwencje dla państwa i miast, którychby w razie, podniesienia tej ceny oczekiwać należało, — jest wykluczone. Wobec tego deficyt winien pokryć Rząd, przyczem sposób pokrycia tego deficytu nie może obciążać wyłącznie mieszkańców miast.

Powyższa uchwała została odczytana na posiedzeniu Państwowej Rady Aprowizacyjnej w dn. 24 listopada r. b., poczem Rada Aprowizacyjna uchwaliła: 1) wprowadzenie całkowitego sekwestru na ziemioplody; 2) utrzymanie dotychczasowych cen chleba; 3) różnicę za importowane z zagranicy zboże pokryć winien skarb państwa.

Z życia miast polskich.

Kraków.

— Ś. p. dr. Ernest Bandrowski, wiceprezydent m. Krakowa zmarł. Z powodu zgonu Rada miejska odbyła żałobne posiedzenie, poświęcone pamięci zmarłego, który piastował bez przerwy od lat kilkudziesięciu godność radcy miejskiego. Pierwszym wiceprezydentem miasta wybrany został 8 lutego 1910 r. Poprzednio pełnił funkcje prezydenta, mianowany przez rząd austriacki w r. 1915, w czasie zawieszenia Rady miejskiej z powodu wojny.

— Stan aprowizacji Krakowa, jak donoszą pisma miejscowe, poprawił się znacznie, ponieważ Ministerstwo aprowizacji przejęło aprowizację miasta i zadysponowało już wysyłkę znaczniejszych transportów zboża rumuńskiego. Po odbiór zboża wyjechali dwaj delegaci, mianowicie reprezentant Magistratu i reprezentant krakowskiej Rady robotniczej.

Lwów.

— Cenę gazu w Lwowie uchwalono podwyższyć z 5 mk. do 7 mk. za metr sześć. ze względu na drożyznę węgla i podwyżkę płac robotniczych.

— Rada miejska lwowska podwyższyła cenę biletów jazdy tramwajowej z trzech mk. na pięć, z przesiadaniem na sześć marek. Podwyższono też cenę światła o 100 procent z wyjątkiem prądu dla motorów, który podwyższono o 50 proc.

Poznań.

— Na nadzwyczajnym posiedzeniu poznańskiej Rady Miejskiej uchwalono w myśl wniosku Magistratu i dyrekcji kolei elektrycznej podwyższyć taryfę tramwajową o 50 procent. Od 1 grudnia zatem pojedynczy bilet kosztuje 3 mk., zamiast jak dotychczas 2 mk.

Lublin.

— Nad projektem reorganizacji Magistratu lubelskiego pracuje spec-

jalna komisja z udziałem licznych fachowców z poza kół Rady Miejskiej. Na posiedzeniu Rady przy omawianiu tej sprawy wskazywano na ważność czynnika wprowadzenia członków-obywateli, którzy w ten sposób uzyskają wpływ i możność wglądania w najistotniejsze zagadnienia miasta.

— Na tymczasowe pokrycie daniny dla armii uchwaliła Rada Miejska zaciągnąć w Banku Komunalnym w Warszawie pożyczkę 5.000.000 mk.

Kalisz.

— Z inicjatywy prezydenta m. Kalisza powstaje w mieście Towarzystwo z ograniczoną poręką, mające za zadanie zaopatrywanie swych członków w artykuły spożywcze z pierwszej ręki. Magistrat kaliski zamierza przystąpić do Towarzystwa jako udziałowiec ze znacznieszym kapitałem.

Kielce.

— Protest przeciwko ograniczeniu praw Samorządu miejskiego postanowiła zgłosić Rada Miejska kielecka do Ministerjum Spraw Wewnętrznych z powodu rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa Zdrowia Publ. do ustawy o walce z alkoholizmem. Rozporządzenie to przekazuje udzielanie koncesji na prowadzenie zakładów z napojami alkoholowymi komisji do walki z alkoholizmem, gdy dotychczas było to kompetencją Samorządu miejskiego.

Włocławek.

— Nowy prezydent Włocławka, inżynier Jan Roliński objął swe obowiązki od dn. 1 grudnia b. r.

Radomsk.

— Rada Miejska w Radomsku, ziemi piotrkowskiej, powzięła szereg uchwał w sprawie rozbudowy miasta. Uchwalono zakupić dom dla 12 rodzin, oraz polecono Zarządowi miasta starać się o pożyczkę na budowę szkoły i łaźni.

Różne

Pomoc dzieciom w Polsce.

Komitet międzynarodowy Czerwonego Krzyża w Genewie rozesłał następującą odezwę:

„Ratujcie dzieci w Polsce!

Niżej podpisany, w imieniu Związku międzynarodowego opieki nad dziećmi, uprasza wszystkie organizacje kościelne i świeckie, rządowe i prywatne, jak również wszystkie władze miast, powiatów i gmin, aby zechciał, możliwie jaknajprędzej odpowiedzieć na niżej zamieszczony kwestjonariusz, a to w celu ułatwienia powyżej wymienionemu Związkowi jego zadania w zakresie rozdawnictwa zasiłków, które otrzymywać będzie dla dzieci w Polsce, potrzebujących wsparcia.

1) Jakie są nazwy i adresy instytucji, zajmujących się dziećmi?

2) W jakim mieście, wsi lub na jakim obszarze rozwijają działalność?

3) Jakiej dotyczy kategorii dzieci poniżej lat 16 działalność instytucji? Uprasza się tu o wskazanie odpowiednich kategoryj z pośród poniżej wyszczególnionych dzieci: niedożywione, chore, sieroty bez opieki, zamieszkałe przy swojej rodzinie, katolickie, prawosławne, izraelskie, protestanckie, bez różnicy wyznania, polskie, rosyjskie ukraińskie.

4) Jaka jest liczba dzieci, znajdujących się pod opieką danej instytucji? Ile dziewcząt, ilu chłopców?

5) Zkąd pochodzą fundusze danej instytucji?

6) Jak wielkie są środki, którymi instytucja rozporządza? Uprasza się, o ile to możliwe, o oznaczenie tu wysokości miesięcznego budżetu.

Uprzejmie proszę o łaskawe skierowanie odpowiedzi do misji

warszawskiej międzynarodowego komitetu Czerwonego Krzyża: Wiktor Gloor, Warszawa, hotel Europejski, № 170.

Delegat międzynarodowego komitetu Czerwonego Krzyża,

W Gloor.

Ceny we Francji.

Wedle statystyki urzędowej ceny niektórych artykułów żywności wzrosły za czas od 1914 — 1920 r. nie o wiele mniej niż u nas.

Obecny wskaźnik cen (przyjmując dla roku 1914 cyfrę 100) wynosi: wołowina 350, cielęcina 450, wieprzowina 480, ryż 404, okopowe 409. W Marsylii wedle danych „Petit Nicois“ (31 października) wskaźnik drożyzny w porównaniu z 1914 r. wynosi 414,6 przyczem drożyzna wzrosła gwałtownie od lutego r. b., w tym czasie wskaźnik wynosił 369. Z Nancy donoszą do „L'Oeuvre“ (3 października), że wieśniaczki okoliczne żądają za litr mleka 1 fr. 10 centimów, wedle ostatniego kursu przeszło 26 marek, za jajko 80 centimów, za funt masła 10 fr. (260 mk.)

Wobec powyższego rząd francuski łącznie ze społeczeństwem prowadzi systematyczną akcję walki z drożyzną. „Telegramme de Toulouse“ (1 listopada) donosi, iż minister rolnictwa, stwierdziwszy dostateczność zapasów sztucznych nawozów w magazynach fabrycznych, przeprowadził urzędową zniżkę ceny z 31,50 fr. na 30 fr. za 100 klg. superfosfatu, a jeszcze większą na sole potasowe i inne nawozy. Z drożyzną mięsa rząd walczy wedle tegoż pisma za pomocą sprowadzania mrożonego mięsa, którego zakupiono w południowej Ameryce przeszło 10.000 ton. Jednocześnie przeprowadzono urzędową i faktyczną zniżkę cen cukru z 365 fr. za 100 kilogramów w lipcu na 300 fr. w październiku.

LICYTACJE PRZYMUSOWE.

We wtorek dnia 4-1-1920 r. odbędą się licytacje za gotówkę przy następujących aliach.

Między godz. 9 a 4 przed południem al. Pańska 18, zegar regulator. Zabieniec obok pałacu Maćcra, szafa. Pańska 4, waga. Ogrodowa 3, szafa. Łutomierska 16, maszyna do szycia. Podręczna 9, zegar ścienny. Północna 14, szafa. Jakóba 4/6, kredens i piła. Jakóba 12, biurko. Jerozolimska 5, 2 kapy płaszowe. Jerozolimska 8, kredens. Kilińskiego 23, serweta płaszowa. Cegielniana 75, kredens. Cegielniana 75, maszyna do szycia. Kilińskiego 28, tremo. Krótka 5, tremo. Krótka 9, kapa.

W środę dnia 5. I. 1920 r. odbędą się licytacje za gotówkę przy następujących aliach.

Między godz. 9 a 4 przed poł. al. Jajusza 28, obras płaszowy. Pańska 18, stolik nocny. Andrzeja 47, obras płaszowy. Andrzeja 38, biurko. Andrzeja 17, obras płaszowy. Sienkiewicza 39, kredens. Sienkiewicza 34, szafa do książek. Sienkiewicza 37, 1 stolik. Pańska 46, biurko. Pańska 42, pianino. Pańska 18, stolik. Zarzew 14, szafa. Kątna 20, stół kredens i lampa.

Łódź, dnia 27. 12 1920 r.

Miejski Urząd Sekwestracyjny.

OGŁOSZENIE.

Posiadacze karty żywnościowej okresu 129-go na (styczeń) uprawnieni są do nabycia:

1 fanto mąki pszen. a mer.	pozakontyng.	na podstawie	odeinka № 1
1/2 „ fasoli		na podstawie	„ № 2
1/2 „ ryża		„ „	„ № 3

Odeinki na chleb i cakiar 129-go okresu zostaną ogłoszone po zrealizowaniu kartek grudniowych na te artykuły.

Magistrat.

Komitet Rozdziału Chleba i Mąki.

Łódź, dn. 3 stycznia 1921 r.

W E Z W A N I E

w sprawie podatku od psów.

Przystępując do sporządzenia rejestru podatku od psów za r. 1921, Magistrat m. Łodzi wzywa wszystkich posiadaczy psów, aby ZGŁOSILI psy swoje do podatku za r. 1921 w biurze Oddziału Podatkowego przy Placu Wolności № 3 (front I piętro, pokój № 5) w czasie do dnia 15 stycznia 1921.

Uchylający się od tego obowiązku będą pociągnięci do odpowiedzialności z art. 138 kod. karnego.

Jednocześnie Magistrat podaje do wiadomości, że do rejestru podatkowego za r. 1921 wpisani będą prócz nowych, wszyscy dotychczasowi podatnicy, o ile do dnia 15 stycznia 1921 nie zawiadomią Oddziału Podatkowego o pozbyciu się psa. Jeżeli kto z pośród nich, nie posiadając już obecnie psa, nie zażąda wykreślenia go z rejestru do dnia 15 stycznia, obowiązany będzie uiścić podatek za I półrocze 1921 tytułem zwrotu kosztów, spowodowanych opóźnieniem zawia domienia.

Podatek od psów za r. 1921 winien być zapłacony w czasie od dnia 20 do dnia 31 stycznia 1921 w Miejskiej Kasie Podatkowej przy Placu Wolności (Nowym Rynku № 14 w godz. kasowych) od 9 rano do 12 w południe.

Na rok 1921 zwykły podatek od psa wynosi	mk. 80.—,
od psa myśliwskiego	„ 160.—,
a za każdego następnego psa myśliwskiego po	„ 200.—,
od psa łańcuchowego	„ 40.—,

Płatnikom podatku wydane będą nowe znaczki dla psów za zwrotem starych.

Uwaga: Nakazy płatnicze podatku od psów na r. 1921 nie będą rozesyłane do poszczególnych płatników i wobec tego każdy posiadacz psa przed uiszczeniem podatku winien się zgłosić wprost do Miejskiej Kasy Podatkowej przy okienku № 16.

Łódź, dnia 23 grudnia 1920.

Magistrat m. Łodzi.

Ogłoszenie.

Magistrat miasta Łodzi niniejszym ogłasza konkurs na stanowisko kierownika Wydziału Statystycznego.

Reflektanți, posiadający odpowiednie kwalifikacje i referencje, winni składać oferty wraz z podaniem krótkiego życiorysu i dotychczasowej działalności oraz dołączeniem odpisów odnośnych świadectw, najdalej do dnia 15 stycznia 1921 r. w Biurze Centralnym Zarządu Głównego Magistratu m. Łodzi, Plac Wolności № 14, pokój № 20, I piętro.

Magistrat m. Łodzi.

Zaginął dowód osobisty, wydany w Łodzi na imię Szajndli Wolman.

1—3

Zaginęła legitymacja policyjna wydana w Łodzi na imię Wawczyńca Olczykowskiego.

Wydawnictwo Zarządu Miasta Łodzi.

Odbito w tłoczni B-ci Holcman w Łodzi. ul. Zawadzka № 7.